

Bračnom paru iz Podgorice vraćena nada u humanost

Bračni par Sreten i Vilka Milić, žive u skučenoj i izuzetno neuslovnoj baraci na Kakarickoj gori, nado-mak Podgorice.

Oboje su u ozbiljnim godinama i narušenog zdravlja, bez djece, žive u jednoj prostoriji koja je ljeti vrela, a zimi hladna, sklepano od dasaka, najlona i raznog materijala, tek toliko da nijesu na goloj le-dini.

Ekipa „Dana“ u saradnji sa Bankom hrane je uručila paket osnovnih životnih namirnica i sredstava za higijenu na čemu je ova porodica veoma zahvalna.

– Hvala od srca, ova pomoć će nam pomoći da premostimo jedan period i makar malo zaboravimo na nema-štinu – kazali su Milići.

Penzije nemaju, a život od socijale koja iznosi 77 eura je više nego mučan. Struje i vode, takođe, nemaju.

– Nikome se nijesmo obraćali za pomoć, živimo od više nego skromne socijale koja iznosi svega 77 eura mje-sečno. Penzije nemamo jer nijesmo radili, a oboje smo zdravstveno loše.

Od svega nam je najpotrebnija struja. Dug je, zbog tuđeg sata, preko 3.000 eura. Vlasnik tog sata trošio je struju od 1985. do 2000. godine i nije htio da je plati. Potom je preminuo i nama je

ostao ogroman dug koji ne možemo da platimo – pričaju Milići .

Dodaju da bi im dobro došla i drva za ogrjev, a u moru problema sa kojima se svakodnevno susreću ističu ne-uslovnost barakice (prostorije) u kojoj provode život. Teško dolaze i do ljekara, zbog daljine.

– Baraka je ljeti vrela, kao šporet, spavali smo pod najlonom, a zimi je toliko hladno jer vjetar probija kroz prostoriju. Možete samo zamisliti kako to utiče i na naše zdravlje. Na određenim mjestima i prokapava, a ima i vlage. Sve to dodatno otežava i ovako mučan život. Nemamo novca ni za sat za struju, a kamo li za nešto drugo i veće. Žalostan je život sa 77 eura mjesечно, od toga jedva da možemo i da se prehranimo.

Šta čovjek sa tim može da uradi?

Obrok dobijamo iz Narodne kuhinje koja radi pri Sabornom hramu Hristovog vaskrsenja u Podgorici. Da nam nije toga, ne znamo kako bismo. Do neba smo im zahvalni – pričaju Sreten i Vilka Milić, nadajući se da će možda doći neka bolja vremena i život postati makar za nijansu lakši.

Milići nemaju žiro račun na koji bi se mogao uplatiti novac, tako da svi zainteresovani ljudi dobre volje, a koji su u mogućnosti, sa ovom porodicom mogu stupiti u kontakt preko Narodne kuhinje u okviru Sabornog hrama Hristovog vaskrsenja u Podgorici.